

Pożegnania nadszedł czas.

Dzień 4.

Wakacyjny pociąg.

- Karta pracy, cz. 4, s. 78.

Granie w parach w grę.

Zabawa badawcza – Dlaczego czereśnie pękają?

Czereśnie – całe i popękane, rabarbar, woreczek foliowy, miska z wodą.

- Wyjaśnianie dzieciom, dlaczego, kiedy pada deszcz, dojrzewające latem owoce pękają.
- Oglądanie rabarbaru; opisywanie jego wyglądu, przeznaczenia; zwracanie uwagi na czerwoną skórkę brudzącą palce oraz, że liście rabarbaru mają charakterystyczny kształt.
- Włożenie jednego kawałka liścia do woreczka foliowego, a pozostałych – do miski z wodą.

Następnego dnia porównywanie wyglądu rabarbaru z woreczka i z rabarbarem z wody (rabarbar wyjęty z woreczka nie zmienia swojego wyglądu, ma nadal równe, całe końce; natomiast ten wyjęty z wody jest na końcach popękany i zwinięty). To efekt wchłaniania wody.

Skórka wchłania jej więcej niż miąższ. Właśnie dlatego rabarbar pęka na końcach i się zwija.

N. wyjaśnia, że podobne zjawisko można zaobserwować również u innych owoców. Czereśnie, kiedy są już dojrzałe i pada na nie deszcz, zaczynają pękać. Miąższ znajdujący się pod skórką chłonie jak gąbka krople wody, które padają na skórkę. Owoc zwiększa więc swoją objętość. Skórka natomiast nie zachowuje się jak nadmuchiwany balonik, nie rozciąga się i dlatego pęka. Podobnie jak czereśnie pękają również wiśnie, śliwki i agrest.

- Degustowanie czereśni – całych i popękanych.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza Wakacyjny pociąg.

Dzieci ustawiają się jedno za drugim i kładą ręce na ramionach osoby stojącej przed nimi – tworzą wakacyjny pociąg. Maszynistą jest rodzic. Pociąg będzie jechał przez różne miejsca, których nazwy będzie podawał rodzic (np. las, łąkę, plażę, góry...). Gdy rodzic wymieni dane miejsce, pociąg się zatrzymuje, a dzieci naśladowują to, co można robić w tym miejscu.

Ćwiczenia w książce, s. 94–95. Nowe przygody Olka i Ady.

Czytanie tekstu o wakacjach i wakacyjnych

rad Olka i Ady.

Zabawa rozluźniająca mięśnie wokół oczu i na czole – Duże oczy.

Rodzic opowiada, dzieci słuchają i wykonują polecenia.

Za chwilę będziecie mogli zrobić duże, bardzo duże oczy. Unieście przy tym brwi do góry tak mocno, jak tylko możecie. Wyobraźcie sobie, że macie jeszcze dodatkowe, trzecie oko pośrodku czoła. I właśnie to oko otwórzcie tak szeroko, jak tylko potrafcie... A potem możecie poruszać waszymi szeroko otwartymi oczami we wszystkie strony: w dół, do góry, w prawą stronę, w lewą stronę. Być może zauważycie waszymi trzema szeroko otwartymi oczami coś, czego do tej pory nie widzieliście. Za chwilę zacznę powoli odliczać do sześciu. Kiedy dojdę do szóstki, zamknijcie na moment oczy i nadajcie im w myślach taki rozmiar, jaki chcielibyście mieć.

Trzecie oko będziecie mogli sobie później wyobrazić za każdym razem, kiedy będziecie chcieli zobaczyć coś w waszej wyobraźni. Jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć.